

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 27

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Bingtsarvet, Fryksbo den 29 juli 1939.

Min älskade!

Idag är det lördag igen. Kvid råder, huset står stadigt, och inga sprängskott komma den nya gamla grunden att vackla.

Heckans program är klart, "Bauubyt" färdig och Fredkulla praktfull i sin nya gestalt.

Hur har du det?

Jag får ju en hälsning varje dag genom den kära stilen på omslagen. Jag ser ju på rättelserna, att du arbetar intensivt. Men varför komma inga tyska brev? Senna veckan, d.v.s. nästa, ämnar jag stanna kvar här.

Du har väl nu hela släkten samlat, och jag hoppas festen i Lundgren är vid goda krafter. Ni debatterar väl 20. november - problemet. Jag hörde på Gerda i telefon, att det var henne höjstigen snott att fara till Kungälv.

Du lovade att så snart som möjligt låta mig veta både om du behövde mig och när du brodde frk. Lundgren kunde arka med också mig. Det vore så

harknämligt, om du kunde säga t. ex.: Inte
före den och den dagen.

Om mig är ingenting annat att berätta,
än att jag har hållit mitt lofte att bryda
Martin på den där 7 miles bilfärd som jag
skrev och har varit på släktbesök på skrik
och ett par gånger i Dalem för ärenden.

I Praumans guldsmedsfönster fick jag se
spaniska röer. Fick genaet in och hade den tur
att träffa en gammal försäljare, som kände
igen mig från fordom. Han visade mig både
äkta och oäkta, som förvarades i olika skåp,
och hade jag den glädjen bli säker på att den
var äkta. Jag förstod nog, att de inte kunde
med den, men gjort är gjort. Priset var ungefär
detsamma som i Borås, kanske något billigare
här, där en köpp med kontrollerat silver i beslag
kostade 33,50.

Den Martin har jag bara träffat i
hela för. Hon säger, att det inte var så svårt
att komma hem, som hon hade föreställt
sig. Hon sover bättre nu än på Hultafors.

Med hennes mångomtalade häreska
beträffar, så stod hon inte ut med 3de klass
längre än till Göteborg. Sedan fick hon
sällskap med två amerikanska, som

bländ annat frägnade om hon kände - gissa vem!
Och du kan tänka dig, att hon var såhij, lyck -
sahij och stolt att kunna inte bara erkänna²
detta, utan också förtälja så mycket mera.

Ja, fru Kork hade nu skrivit till henne
och utgjutit sig över vilken förtjusande tid de
hade haft tack vare din närvaro och försänd
godhet mot dem.

På Abrik, där jag fick göra bekantskap
med den nya överingenjören på Lycksebo
(Han har varit vid Märbacka flera gånger,
är från Karlstad, men har ett taget namn),
fick jag det glada budskapet, att Bonniers
samma dag hade gjort en storartad
beställning av papper för jubileumsnyep-
lagan, den största som Lycksebo hittills
har haft på hela året. På min an-
märkning, att det väl vore föga om
någon billig sort, svarades: "Nej, fiii-fiii."
Brolin faktorn, hade skrivit, att fru Bonnier
ville, att nyeplagan skulle bli så vacker
som möjligt.

Jag vet, att du hör med bländad kärl,
att försäljningen av nyeplagan går bra. Du är
glad för din lilla utdelning, orolig för deklarationen.

Ja, nu nalkas vi med stora steg de
alla heligaste klassikerna: Jerusalem
och Gotha Berling.

Skall du våga stingulavis i dialogen?

Skall du våga dalmäl såsom i Kuus Svaid
och Värmländska som i Kejsaren?

Skall du våga sk och ska?

"Inte ett ord får rubbas i 'Gotha Berling',
dekreterade med en men. sällskapet
på stiftet."

Mätte du fortfarande må bra,
mätte du se i det glada och facksamma
ansiktet omkring dig, och mätte du
samla i hop arbete åt mig! önskar

Vän

Karborg.

Så många hälsningar från Maria
till dig och från mig till dina gäster!